

och att, om någon Micromegas komme för att erbjuda dem att lemna sitt fädernesland för vårt, med vilkor att de skulle fritt logeras och underhållas i vårt praktfullaste palats, så skulle det ej saknas en Whewell hos dem, som skulle bevisa, att intet djur kan lefva i en ugn, och att följaktligen, förutsatt att jorden funnes till, intet djur skulle kunna lefva på henne. Säkerligen skulle de derföre tvärt afslå nämnde Micromegas' inbjudning.

Neptunus är 21 gånger tyngre än jorden. Då han har en 105 gånger större volym, följer deraf att hans täthet endast uppgår till en femtedel af jordens medeltäthet, eller att han har samma täthet som bokträdet; han skulle följaktligen kunna flyta på vatten. Detta är ytterligare ett skäl som åberopas af motståndarne till läran om de bebodda världarnas flertalighet, hvilka äro nog förblindade att ej kunna inse, det varelserna i allt och öfverallt äro organiserade i öfverensstämmelse med det fysiska tillståndet hos deras vistelseorter.

Om man, innan Neptunus upptäcktes, hade inhemtat slutändamålets (de menckliga) anhängares mening, skulle de ej försummat att begåfva honom med åtta månar. Och ingen skulle gjort dem denna rättighet stridig. Jupiter har behof af fyra månar för upplysningen af hans nätter; han har fått dem. Saturnus, längre aflägsnad från solen, behöfver flera; han har erhållit åtta. Uranus likaså. Om det således på andra sidan om Uranus finnes en planet, måste den hafva ett lika stort antal drabanter. Se der ett högvist resonemang, mot hvilket vi ej hafva något att invända, — om ej att Neptunus endast har en anspråkslös drabant, eller högst två. Denne drabant ligger på 37,000 mils afstånd från planeten och fullbordar sitt omlopp på 5 dagar 21 timmar.

Då Neptuni värld ligger på ett medelafstånd från solen af blott 430,370,000 mil, hvarigenom hans bana erhåller en utsträckning af 2,619,700,000 mil, torde